

Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) i sit Hovedorgan „Social-Demokraten“ udtalte sig som før citeret — som jeg før bemærkede, er det et Tilfælde, der ser ud som mere end en Tanke, at de to Partier altid handle i Overensstemmelse — den 12. August sluttede „Politiken“ en Redaktionsartikel paa følgende Maade — akkurat tilsvarende til „Social-Demokraten“ —: „Den parlamentariske Vej ud af Krisen ligger lige for. Saa længe den ikke er forsøgt og har vist sig ufarbar af den ene eller anden uberegnelige Grund, er det ikke Parlamentarismen, der lægger Hindringer i Vejen for Krisens Løsning“. Det var med Henblik paa det Flertal, der styrtede det foregaaende Ministerium. Det var endnu ikke prøvet at henvende sig til dette Flertal og lade det løse Krisen. Men det radikale Venstre havde dog for at skaffe et Flertal til Veje været nødt til sammen med den højtærede Forsvarsminister at udfinde en Løsning af Krisen, lave et Ministerium sammen med ham og indgaa i et Samarbejde med ham paa en eller anden Maade. Efter „Politiken“ maatte de jo gøre dette.

Se, det er Indignationen mod os over, at vi have etableret et Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister! (*Sabroe*: Naa, det er etableret?). Ja, det haaber jeg da. Jeg tror derfor, at man i den fremtidige Diskussion, hvis der bliver ret megen mere, kunde indskrænke sig til at angribe vor Stilling, hvad det rent militære angaar, rent saglig set. Den moralske Indignation fra Socialdemokratiet og det radikale Venstre overfor os er, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kaldte den: Skaberi.

Og naar vi saa vende os til Spørgsmaalet om vort Forhold til selve Forliget, altsaa det mere saglige Spørgsmaal, ikke det personlige, ja, da synes jeg, at de to Oppositionspartier i nogen Grad modsige hinanden. Jeg skal nævne et Tilfælde her fra Rigsdagen. Forleden Dag sagde det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at Gruppen „de 27“ meget hellere med det samme skulde opgive den formelle Modstand, de endnu øvede overfor Højres rene Lære i Forsvarssagen; thi de var dog komne saa langt over derimod, at der kun var et lille bitte Trip tilbage, saa stod de lige midt i Højres Anskuelse, og det skulde de hellere gøre straks, for de var alligevel komne saa langt henad Vejen, at ingen kunde kende Forskel paa Højre og „de 27“. Dagen efter — tror jeg det var — fik det ærede Medlem fra Lange-

land (P. Munch) Ordet og sagde: Er det ikke forfærdeligt med Højre, de ere rendt lige over paa Venstres Standpunkt. Den ene Dag siger det ærede Medlem fra Middelfart, at „de 27“ ere havnede i Højres Arme, det overhører det ærede Medlem fra Langeland og siger næste Dag, at vi sidde ovre i den højtærede Forsvarsministers Standpunkt. Det er den Slags Overdrivelser, som man ikke kan litte Rede i. (*Zahle*: Men man kan selv litte paa dem; kom med Citater!). Det ærede Medlem fra Ringsted, der afbryder mig, maa undskyldes, jeg har ikke hittet paa disse forskellige Standpunkter. Men naar det ærede Medlem gerne vil have Citater, skal jeg med største Fornøjelse give ham dem. Citaterne skulle altsaa bevise, at det radikale Venstres Paastand — nu henholder jeg mig til det ærede Medlem fra Langeland — om, at vi ere havnede i „de 27“, efter et andet æret Medlem af det radikale Venstre her i Tinget er ganske forkert. Det ærede Medlem fra Køge (Bransager) siger i en Artikel i „Roskilde Tidende“, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse lidt af . . . (Uro).

Formanden: Der maa være saa megen Ro i Salen, at man kan høre Taleren.

A. P. Andersen: „Vi skulle ikke glemme de Folk“ — „de Folk“, det er med Berøvelse at sige „de 27“ — „som gjorde os dette. Det var i yderste Øjeblik, at Fæstningen fik sin Forstærkning. Var det ikke sket nu, havde den i næste Omgang været Demokratiets sikre Bytte. Antimilitarismen er — hvad Dr. Moltesen rigtig har opfattet — i rivende Fremvækst i Befolkningen. Det kneb for Fæstningen nu som aldrig før — just da Hr. J. C. Christensen og Hr. Holstein bragte den Undsætning og reddede de næste 12 Aar for den. I Sandhed, vi skulle ikke glemme dem dette.“ Det er et stærkt Angreb, hvis den Opfattelse skal opretholdes, at det er os, der havne ovre i den højtærede Forsvarsministers Standpunkt.

Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), der i Aftes truede os med en forfærdelig Bunke Ting, Baal og Brand og meget mere, som det ærede Medlem senere vil udfinde hvad skal være, efter at have skiftet Anskuelse paa forskellige Omraader, den 17. August skriver: „Det er, hvad han nu har gjort.“ — det er den højtærede Forsvarsminister